

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Borelli 9, Zadar

Poslovni broj KŽ-340/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca i to Hrvoje Viskovića, predsjednika vijeća, mr.sc. Ane Brkić sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Sandre Radanović, članice vijeća, uz sudjelovanje Danijele Alvir kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Predraga Hudorovića, zbog kaznenog djela iz članka 179. a Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 125/2011 i 144/2012, 56/2015, 61/2015, 101/2017, 118/2018, 126/2019, 84/2021 i 114/2022 - dalje u tekstu: KZ/11) i kaznenog djela iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11, sve u vezi članka 51. KZ/11, odlučujući o žalbi Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci broj K-960/2023-101 od 7. studenoga 2025., u sjednici vijeća održanoj 21. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Rijeci broj K-960/2023-101 od 7. studenoga 2025. je optuženik Predrag Hudorović temeljem članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/2008, 76/2009, 80/2011, 2091/12 - odluka Ustavnog suda, 143/2012, 56/2013, 145/2013, 152/2014, 70/2017, 126/2019, 126/2019, 80/2022, 36/2024, 72/2025 i 13/2026 - dalje u tekstu: ZKP/08) oslobođen od optužbe da bi počinio kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – nasilje u obitelji iz članka 179. a KZ/11 i kazneno djelo protiv života i tijela – tjelesnu ozljedu iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11, sve u vezi članka 51. KZ/11.

2. Temeljem odredbe članka 149. stavka 1. ZKP/08 riješeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

3. Protiv citirane presude žalbu je podnijelo Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da sud preinači prvostupanjsku presudu, a podredno da istu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Sukladno članku 474. stavka 1. ZKP/08 spis je prije dostave sucu izvjestitelju dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru na razgledavanje.

6. Žalba državnog odvjetnika nije osnovana.

7. Ispitujući pobijanu presudu nisu utvrđene bitne povrede na koje se poziva državni odvjetnik iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08 jer su u presudi navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni, te nije utvrđeno postojanje znatne proturječnosti između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza danih u postupku i samih iskaza. Suprotno tvrdnjama iz žalbe prvostupanjski je sud detaljno obrazložio zašto ne prihvaća iskaz oštećenice dan na dokaznom ročištu kao vjerodostojan, već iskaz oštećenice na raspravi kada je ista u potpunosti ekskulpirala optuženika i opovrgla da bi se ponašao na način opisan u izreci presude, te je obrazloženo kako nitko osim oštećenice nije nazočio inkriminiranom ponašanju optuženika zbog čega se o istome ne može sa potrebnom sigurnošću zaključiti niti iz bilo kojeg drugog dokaza izvedenog tijekom postupka. Stoga se neosnovano ističe da je sud selektivno i pogrešno citirao samo pojedine dijelove iskaza ispitanih svjedoka.

8. Dakle, nisu ostvarene bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje se poziva žalitelj, a ispitivanjem pobijane presude u skladu sa obvezom iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08, ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da bi bila ostvarena neka druga bitna povreda kaznenog postupka na koju sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a zapravo pogrešnog jer se ne navode razlozi za nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, državni odvjetnik navodi kako je oštećenica Ivana Jurković na dokaznome ročištu ispitana mjesec dana nakon inkriminacije te upozorena na dužnost istinitog kazivanja jasno i detaljno iskazivala o inkriminacijama, da je ista tijekom postupka prijavila optuženika zbog kršenja mjera opreza, koje su mu zamijenjene istražnim zatvorom, o čemu je svjedočila i svjedokinja Dragica Bojka Gregorić koja je navela da joj je oštećenica govorila kako ju je strah optuženika jer joj je dolazio na vrata dok je postojala zabrana njegova približavanja, a kojoj je svjedokinji oštećenica neposredno nakon ozljeđivanja opisala da ju je optuženik ozlijedio, pokazala joj je masnicu na leđima od žarača nakon čega je svjedokinja Gregorić pozvala policiju te je oštećenica pregledana od strane liječnika kojem je opisala da je ozljeda nastala od udarca žaračem.

10. Međutim, oštećenica ispitana na raspravi decidirano negira da ju je optuženik ikada vrijeđao, omalovažavao u alkoholiziranom stanju, negira da bi ju ikada ozlijedio, dok je za ozljedu na leđima navela da je nastala nakon što se ogrebala o granu stabla. Oštećenica je izjavila da je na dokaznome ročištu teretila optuženika pod utjecajem roditelja, brata i sestre koji su je natjerali da lažno prijavi optuženika jer ga oni mrze. Nakon što joj je predložen iskaz sa dokaznog ročišta oštećenica je decidirano izjavila da je istinit njezin iskaz na raspravi, a ne onaj kojeg je dala u fazi istrage.

11. Optuženik je s druge strane tijekom cijelog postupka negirao da bi se nasilnički ponašao prema oštećenici, te da bi ju ozlijedio na način kako je opisano ističući kako je oštećenica osoba čestih promjena ponašanja i raspoloženja te vrlo ljubomorna osoba, navodeći kako ju je često slao da potraži liječničku pomoć zbog promjena raspoloženja što je ona odbijala.

12. Svjedokinja Dragica Bojka Gregurić, inače voditeljica mjere obiteljskopravne zaštite, za koju se u žalbi navodi da svojim iskazom potkrjepljuje iskaz oštećenice dan na dokaznome ročištu nije nazočila niti jednoj radnji počinjenja kaznenih djela za koja se optuženik tereti već je o istima iskazivala na temelju onoga što joj je ispričala oštećenica. Ova je svjedokinja izjavila da joj je Ivana pričala kako ju je optuženik vrijeđao, ne opisujući konkretne detalje, ista je izjavila da ju je oštećenica obavijestila da joj je razbijen mobitel, ali nije navela na koji način je oštećenici razbijen mobitel, slijedom čega ista nema konkretnih i neposrednih saznanja o načinu počinjenja kaznenog djela nasilja u obitelji za koje se tereti optuženik. Isto tako, ista je navela kako je osobno nazočila situacijama kada je oštećenica vrijeđala optuženika, išla je prema njemu s djetetom u ruci i vikala "Ajde udari me, što čekaš" dok ju je optuženik smirivao te je navela da je oštećenica kratko boravila u sigurnoj kući jer je sama odala adresu optuženiku koji je došao po nju i djecu. Za optuženika i oštećenicu je izjavila kako su ih opterećivali partnerski, a ne roditeljski odnosi, da je oštećenica često mijenjala sa djecom mjesto boravišta te da je na kraju zbog kaosa u kojem je oštećenica živjela s djecom predložila izdvajanje djece iz obitelji. Dakle, suprotno navodima žalbe ova svjedokinja nije imala neposrednih saznanja o nasilničkom ponašanju optuženika već je ista iskazivala o međusobno problematičnom ponašanju optuženika i oštećenice.

13. U odnosu na navode iz žalbe da je oštećenica izjavila da su je članovi obitelji natjerali da lažno prijavi optuženika, a što su isti opovrgli, ističe se kako navedeno dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećenice općenito te zapravo ne govori u prilog zaključku da bi ista istinito iskazivala na dokaznom ročištu, odnosno neistinito na raspravi. Svjedok Marinko Deranja, koji je prijatelj i u dobrim je odnosima sa optuženikom i sa oštećenicom je izjavio da je oštećenica bila potpuno druga osoba nakon što bi posjetila svog oca i braću, da bi podivljala, postala bi agresivna prema optuženiku, da je članovi obitelji nagovarali protiv optuženika što je vidio i jedne prigode kada su se članovi oštećeničine obitelji pridružili njima na zajedničkom druženju. Ovaj je svjedok potvrdio da su se optuženik i oštećenica svađali, ali da mu nije poznato da bi optuženik fizički ozlijedio Ivanu.

14. Sestra od oštećenice Željka Amić je navela kako ih je oštećenica svadila sa optuženikom jer im je pričala da je maltretira i tuče, u što su oni u početku vjerovali, ali joj više ne vjeruju. Dakle, svjedok Deranja i sestra od oštećenice su ipak iskazivali o tome da je postojala netrpeljivost članova obitelji oštećenice prema optuženiku. Međutim, sestra od oštećenice je isto tako izjavila da ne vjeruje oštećenici jer je ona bolesna osoba kojoj treba liječnička pomoć budući da svih redom prijavljuje policiji, dok je za optuženika navela da se čitavo vrijeme raspitivao za svoju djecu i slao joj novac dok se ona skrblila o njima. Čak je i otac oštećenice Mile Jurković naveo da mu se kćer nije žalila na ponašanje optuženika, ali da mu je poznato da je ista prijavljivala osobe policiji bez osnove. Stoga, iako su ovi svjedoci osporili da bi nagovarali oštećenicu da lažno prijavi optuženika, isti su posvjedočili o tome da ne vjeruju oštećenici, da je ista sklona lažnom prijavljivanju, dok nisu

svjedočili o tome da bi imali neposredna i konkretna saznanja o nasilničkom ponašanju optuženika prema oštećenici, upravo suprotno.

15. Kraj ovakvog stanja stvari pravilan je zaključak suda prvog stupnja da se samo iz iskaza oštećenice danog u fazi istrage na dokaznom ročištu, koja je kasnije na raspravi u potpunosti izmijenila svoj iskaz i osporila da bi se optuženik prema njoj nasilnički ponašao ne može na nedvojben način utvrditi da bi optuženik počinio kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179. a KZ/11 na način na koji se teretio.

16. Neosnovano se u žalbi navodi da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje zaključivši kako u postupku nije dokazano da je optuženik inkriminirane prigode nanio oštećenici tjelesnu ozljedu. Naime, oštećenica je na dokaznom ročištu izjavila da je optuženik u trenutku kada se iz dnevnog boravka uputila prema spavaćoj sobi uzeo žarač, bacio ga za njom i pogodio je u leđa, da bi na raspravi osporila da je optuženik na nju bacio žarač, ističući kako je ogrebotinu zadobila dan ranije dok je čistila pečenjaru na način da se zakačila tijelom za jedno stablo. Svjedokinja Dragica Bojka Gregorić je u odnosu na kazneno djelo tjelesne ozljede izjavila kako ju je nazvala oštećenica, pokazala joj masnicu na leđima i rekla joj da je to od žarača, pri čemu ista nije opisala način na koji je ozljedu zadobila oštećenica, već je izjavila da je nazvala optuženika kako bi ga upitala je li on nanio ovu ozljedu oštećenici, na što joj je optuženik odgovorio da nije i upitao ju je je li ga ona vidjela da je to učinio. Dakle, ova svjedokinja nije neposredni svjedok očevidac, nego svjedok po čuvenju te je o ovom događaju iskazivala na temelju onoga što joj prepričala oštećenica, a oštećenica je na raspravi navela da je to izmislila i da se događaj nije tako odvio.

17. U odnosu na navode žalbe da iz liječničkog nalaza sačinjenog neposredno nakon događaja proizlazi da je oštećenica izjavila da je ozljeda nastala od udarca žaračem, ističe se da se radi o anamnestičkim podacima dobivenima od oštećenice koja je na raspravi to izrijekom opovrgla.

17.1. Nadalje, oštećenica je na dokaznom ročištu izjavila da je optuženik bacio žarač za njom i pogodio ju u leđa dok je stalni sudski vještak dr. Dražen Cuculić naveo kako je pogodno sredstvo za nanošenje oguljotine, odnosno ogrebotine na leđima bridoviti predmet, da je ista pod određenim okolnostima mogla nastati bacanjem žarača u pravcu oštećenice, ali da je vjerojatniji mehanizam struganja površinskog djela kože o bridoviti dio.

17.2. Stoga, pravilno sud zaključuje kako se ne može isključiti da je oštećenica zadobila ozljedu na način da se ogrebala dan ranije jer je vještak naveo da je vjerojatniji mehanizam nastanka ozljede struganje površinskog djela kože o bridoviti dio, što može biti grana na stablu, a isto tako vještak nije isključio mogućnost da je ozljeda nastala dan ranije, a ne neposredno prije liječničkog pregleda.

18. U takvoj situaciji kada je ključni dokaz u postupku iskaz oštećenice dan na dokaznom ročištu, koja svoj iskaz u potpunosti mijenja na raspravi te u nedostatku drugih konkretnih dokaza, jer su svi ostali dokazi zapravo iskazi svjedoka po čuvenju, a ne neposrednih svjedoka očevidaca, pravilno sud zaključuje kako se ne može isključiti da je oštećenica zadobila ozljedu na način opisan na raspravi slijedom čega je ispravno primijenio pravno pravilo "in dubio pro reo" i optuženika oslobodio od

optužbe zbog kaznenog djela tjelesne ozljede iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11, sukladno odredbi članka 453. točki 3. ZKP/08.

19. Navodi iz žalbe da je optuženik ranije osuđivan zbog prekršaja iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji prema oštećenici Ivani Jurković pravomoćnom presudom poslovni broj Pp-3583/2022 te da je u predmetnom postupku kršio izrečene mu mjere opreza nisu dokazi iz kojih bi se moglo zaključiti da je optuženik počinio kaznena djela za koja se teretio u ovom postupku i to na način na koji se teretio.

20. Stoga je sud odbio žalbu državnog odvjetnika kao neosnovanu i sukladno odredbi članka 482. ZKP/08 potvrdio prvostupanjsku presudu.

U Zadru 21. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća

Hrvoje Visković

Broj zapisa: **9-3088c-024ef**

Kontrolni broj: **09b3c-d6305-2f738**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.